

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113221123
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5113221123.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanej: N. B., nar. XX.XX.XXXX, toho času bytom D. XX, XXX XX X. - E., Česká republika, v konaní o zaplatenie zmenkových nárokov 1.835,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 16C/271/2013-205 zo dňa 12.10.2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 16C/271/2013-246 zo dňa 23. mája 2017, opravným uznesením č.k. 16C/271/2013-258 zo dňa 24. augusta 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 16C/271/2013-205 zo dňa 12.10.2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 16C/271/2013-246 zo dňa 23. mája 2017, opravným uznesením č.k. 16C/271/2013-258 zo dňa 24. augusta 2017

- v napadnutom výroku II., ktorým okresný súd žalobu zamietol,
- v napadnutom výroku III., ktorým bola určená zmluvná podmienka v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 508500081 zo dňa 31.8.2009 o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 807 598 a dlžníčkou N. B. za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu
a v závislých výrokoch IV., V. o náhrade trov konania, p o t v r d z u j e .

Žalovaná n e m á n á r o k na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravnými uzneseniami okresný súd výrokom I. konanie v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 1.835,53 Eur od 15.2.2010 do zaplatenia zastavil. Výrokom II. okresný súd žalobu zamietol. Výrokom III. okresný súd určil zmluvnú podmienku v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 508500081 zo dňa 31.8.2009 uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 807 598 a dlžníčkou N. B. o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu. Výrokom IV., výrokom V. bolo v konečnom dôsledku rozhodnuté, že sa žalovanej náhrada trov konania nepriznáva. V odôvodnení svojho rozsudku okresný súd poukázal na podanú žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.835,53 Eur, zmenkového úroku 0,25 % denne zo sumy 1.835,53 Eur za obdobie od 15.2.2010 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy 1.835,53 Eur od 21.5.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny v sume 6,12 Eur spolu s náhradou trov konania. Okresný súd v rámci nariadeného pojednávania vykonal dokazovanie. Žalobca ospravedlnil neprítomnosť a súčasne súhlasil

s tým, aby sa uskutočnilo pojednávanie v jeho neprítomnosti. Žalovaná sa na pojednávanie dostavila, pričom uviedla, že zmenku, z ktorej nároky uplatnil žalobca, nepodpísala.

2. Okresný súd poukázal v odôvodnení svojho rozsudku na to, že pokiaľ išlo o vedľajšieho účastníka, ktorý zahlásil svoj vstup do konania podaním doručeným okresnému súdu dňa 3.11.2014, tak od 1.7.2016 došlo s poukazom na zmenu právnej úpravy, a to platnosti a účinnosti Civilného sporového poriadku k zániku inštitútu vedľajšieho účastníctva v konaní, pričom vedľajší účastník sa nepretransformoval na intervenienta. Podľa § 95 ods. 1 CSP na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí. Okresný súd poukázal na § 89 ods. 1 CSP s tým, že žalovaná ako spotrebiteľ bola poučená, že sa môže dať v konaní zastupovať právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa a bola súčasne okresným súdom vyzvaná, aby oznámila, či súhlasí s tým, aby okresný súd aj bez návrhu pribral do konania subjekt, predmetom ktorého činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktoré poučenie žalovaná prevzala dňa 29.9.2016 (č.l. 182 spisu), na ktoré nereagovala. Rovnako okresný súd vyzval občianske združenie z č.l. 81, aby oznámilo, či bude žalovanú zastupovať ako jej zástupca alebo osobitný subjekt podľa § 95 CSP. V takomto prípade bolo potrebné doručiť okresnému súdu splnomocnenie na zastupovanie alebo súhlas žalovanej (č.l. 182 spisu), ktorú výzvu prevzalo občianske združenie dňa 19.9.2016, na ktorú nereagovalo, preto okresný súd ďalej s občianskym združením nekonal.

3. Okresný súd uviedol, že bol viazaný návrhom, keď predmetom sporu bolo právo na zaplatenie dlžných súm na základe zmenky. V konaní po čiastočnom späťvzati žaloby žalobca žiadal zaplatiť sumy 1.835,53 Eur, zmenkový úrok 0,06 % denne zo sumy 1.835,53 Eur za obdobie od 15.2.2010 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy od 15.2.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 6,12 Eur spolu s náhradou trov konania. Z exekučného spisu sp. zn. 13Er/111/2011 okresný súd zistil, že jeho súčasťou je zmenka, ktorá je totožná so zmenkou, od ktorej odvodzoval žalobca svoj nárok. Zo spisu sp. zn. 13Er/111/2011 okresný súd zistil, že úverová spotrebiteľská zmluva uvádzaná v zmenke pod číslom 508500081 bola uzavretá medzi spoločnosťou Pohotovosť, a.s., Bratislava a žalovanou dňa 15.2.2010 na poskytnutý úver 800 Eur, navýšený o poplatok 772 Eur, spolu 1.572 Eur. Dlh mala žalovaná zaplatiť v 12 splátkach po 131 Eur. V úverovej zmluve neboli uvedené úroky z úveru, ani RPMN, ani rozpis splátok. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej spotrebiteľskej zmluvy boli všeobecné podmienky. V článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy si zmluvné strany dohodli: zmluvnú podmienku v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 508500081 zo dňa 15.2.2010 uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava a dlžníkom N. B. o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom. Obsahovým znením článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy mal okresný súd preukázané, že ku dňu uzavretia úverovej spotrebiteľskej zmluvy, teda ku dňu 15.2.2010 a ku dňu vystavenia zmenky v totožný deň 15.2.2010 v zmenke nebola uvedená zmenková suma 1.835,53 Eur, ani splatnosť zmenkového úroku 0,25% denne. Tieto údaje mal vyplniť jednostranne remitent, najskôr v deň, kedy sa podľa bodu 4 týchto podmienok stane splatný celý dlh, a to, keď dlžník nezaplatí včas 4 po sebe idúce splátky, resp. zaplatí ich len z časti. Zmenková suma mala pozostávať zo sumy všetkých nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú v budúcnosti ku dňu vyplnenia zmenky. Dátumom začiatku úročenia zmenkovej sumy mal byť dátum zhodný s dňom, kedy sa podľa všeobecných podmienok stane splatný celý dlh a tento dátum taktiež mal byť vyplnený v budúcnosti remitentom. Okresný súd mal preto preukázané, že sporná zmenka je neúplná zmenka - blankozmenka, ktorú jednostranne v neprítomnosti dlžníka vypísal veriteľ, a to spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, ktorý ju následne previedol (indosoval) na žalobcu. Okresný súd mal preukázanú vedomosť žalobcu o kauze zmenky ako zabezpečovacieho právneho úkonu k úverovej spotrebiteľskej zmluve. Táto informácia bola žalobcovi známa priamo z obsahových náležitostí zmenky, kde je číslo úverovej spotrebiteľskej zmluvy uvedené.

4. V ďalšej časti svojho odôvodnenia okresný súd poukázal na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015 publikovaného pod číslom 93/2015 a z neho vyplývajúce závery. Okresný súd za prihliadnutia tohto stanoviska považoval za nevyhnutné zistiť, či základom zmenkového vzťahu je spotrebiteľský vzťah, t.j. či zmenka vznikla zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľskej zmluvy. Okresný súd zistil, že zmenka bola vystavená ako zabezpečovací právny prostriedok k spotrebiteľskej zmluve. Vyplýval tento záver z údajov na samotnej zmenke, ktorá obsahovala číslo

úverovej spotrebiteľskej zmluvy 508500081. Toto číslo bolo zhodné s číslom úverovej spotrebiteľskej zmluvy v exekučnom konaní sp. zn. 13Er/111/2011. Okresný súd z úradnej moci skúmal platnosť primárneho právneho úkonu spotrebiteľskej zmluvy, osobitne článok 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy, v ktorom si zmluvné strany vyjadrili dohodu o vyplnení zmenky v budúcnosti. Okresný súd za aplikácie rozhodných ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z. a Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, Smernice č. 2008/48/EHS o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, Smernice č. 2005/29/EHS o nekalých praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom, akceptovania spoločného stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod číslom 93/2015 dospel k záveru, že článok 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Okresný súd poukázal na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka so záverom, že neplatným spôsobom bolo dojednané vyplnenie zmenky. Sporná zmenka, ktorá vznikla ako zabezpečovací právny úkon k primárnemu právnomu úkonu spotrebiteľskej zmluvy nemohla byť považovaná za platný právny úkon, keď bola vystavená a vyplnená na základe neplatného dojednania neplatnej dohody o vyplnení zmenky v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd mal za to, že podmienka dohodnutá v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože nie je individuálne so spotrebiteľom dojednaná, tvorila neoddeliteľnú súčasť formulárovej úverovej spotrebiteľskej zmluvy - všeobecných podmienok a bez jej podpisu by spotrebiteľ nedostal úver, preto podmieňovala uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, poskytnutie úveru a spotrebiteľ obsah úverovej zmluvy a článku 14 všeobecných podmienok o vyplnení zmenky nemohol ovplyvniť. Dôkazné bremeno na preukázanie opaku podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka mal veriteľ, ktorý dôkazné bremeno neunesol. Okresný súd dospel k záveru, že dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, pretože spotrebiteľ nemal možnosť sa s týmto ustanovením oboznámiť pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy.

5. Podľa § 53 ods. 4 písm. b), m) Občianskeho zákonníka dojednanie o vyplňacom práve zmenky, a to článok 14 všeobecných podmienok, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že na základe tejto podmienky vystavená zmenka umožnila previesť indosáciou bez súhlasu spotrebiteľa práva zo zmluvnej strany Pohotovosť, s.r.o. na žalobcu, čím došlo k zhoršeniu postavenia a ochrany práv spotrebiteľa. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok o vyplňacom práve zmenky neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože spôsobovalo toto dojednanie značnú nerovnováhu práv a povinností, teda značne sa zhoršilo postavenie spotrebiteľa v úverovom vzťahu vystavením a následným indosovaním zmenky zo spotrebiteľského vzťahu. Okresný súd preto nevychádzal len z prísnej formálnosti zmenkového práva, pretože mal preukázané, že došlo k zneužitiu inštitútu zmenkového práva v neprospech jednej zmluvnej strany spotrebiteľa obchádzaním ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, čo bolo zároveň aj v rozpore so zákonom a uvedené spôsobilo neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení § 265 Obchodného zákonníka. Žalovaná ako spotrebiteľ nijako nemohla ovplyvniť výšku zmenkovej sumy, dátum splatnosti zmenkového úroku, ktoré si do zmenky jednostranne dopísal veriteľ. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neplatné aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť, nepreskúmateľnosť. Suma bola jednostranne do zmenky uvedená veriteľom a ku dňu uzavretia dohody v článku 14 všeobecných podmienok spotrebiteľ nevedel, aká suma do zmenky bude dopísaná. V momente uzavretia dohody bola uzavretá neurčitá dohoda čo do článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy. Nebola konkretizovaná výška zmenkovej sumy, ktorá mala byť dopísaná do zmenky na základe vyplňacieho práva zmenky a neboli určitým, zrozumiteľným spôsobom stanovené kritériá, na základe ktorých zmenková suma mala byť do zmenky dopísaná tak, aby bola určiteľná a preskúmateľná za pomoci výkladových pravidiel.

6. Dohoda o vyplňacom práve zmenky v článku 14 všeobecných podmienok bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa záveru okresného súdu aj v zmysle § 53 ods. 4 písm. j) Občianskeho zákonníka, pretože výška úveru (dlhu) a úroku mala byť takto určená až v čase splnenia, v tomto prípade splatnosti úveru, kedy vzniklo veriteľovi právo vypísať zmenkovú sumu a splatnosť zmenkového úroku podľa článku 14 všeobecných podmienok.

7. Súd prvej inštancie mal za to, že dojednanie vyplňacieho práva zmenky podľa článku 14 všeobecných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, pretože dojednanie umožnilo veriteľovi, aby pri vyplnení zmenky v budúcnosti zaviazal spotrebiteľa zaplatiť za nesplnenie záväzku neprimerane vysokú sankciu, ktorá mu pri uzavretí úverovej spotrebiteľskej zmluvy nebola známa. Veriteľ súčasne neprijateľnou podmienkou zabezpečil nesplnenie záväzku spotrebiteľa neprimerane vysokým príslušenstvom pohľadávky, a to zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne (91,25 % ročne). Podľa názoru okresného súdu išlo o neplatnosť tohto dojednania aj podľa § 3 Občianskeho zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka a podľa § 265 Obchodného zákonníka. Dojednanie vyplňacieho práva zmenky v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona toto dojednanie umožnilo veriteľovi obísť zákonné ustanovenia a vpísať do zmenky pri jej vyplnení také plnenia, na ktoré mu vôbec nevznikol nárok. Úverová spotrebiteľská zmluva navyše neobsahovala zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z.z., § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z.. Neobsahovala údaj o RPMN a neobsahovala rozpis splátok. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. a § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Skutočný úver bez poplatkov bol žalovanej poskytnutý vo výške 800 Eur. Veriteľovi nevzniklo právo na vrátenie poplatku vo výške 772 Eur, o ktorý úver navýšil, ani na úrok. Napriek tomu do zmenky dopísal zmenkovú sumu 1.835,53 Eur a zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne (91,25 % ročne). Dojednanie v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy bolo neplatné aj podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Zmluvná podmienka bola neplatná ako uviedol okresný súd pre neurčitosť dojednania podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pre rozpor s kogentnými ustanoveniami a pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka.

8. Súčasne okresný súd podľa § 298 ods. 1 CSP z úradnej moci určil zmluvnú podmienku v článku 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy o dojednaní vyplňacieho práva zmenky veriteľom za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu. Na základe neplatnej dohody o vyplňacom práve zmenky nemohla byť preto platným spôsobom veriteľom vyplnená zmenka. Podľa § 212 ods. 2 CSP, § 216 ods. 1, 2 CSP okresný súd bol viazaný predmetom sporu čo do výšky, čo do základu nároku. Okresný súd nemohol priznať žalobcovi nároky tvoriace predmet sporu, keď dospel k záveru, že zmenka je neplatným právnym úkonom. Priznaním nároku z neplatného právneho úkonu by okresný súd rozsudkom legalizoval bezdôvodné obohatenie žalobcu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Predmet sporu nebola žaloba na zaplatenie úveru a príslušenstva na základe úverovej spotrebiteľskej zmluvy, aby mohol vôbec okresný súd uvažovať, že žalobe vyhovie v rozsahu priznaného bezúročného úveru, t.j. zostatok úveru a bez poplatkov, pretože nárok žalobca uplatnil na základe zmenky ako právneho titulu a týmto bol súd viazaný, to znamená, že ak nebol uplatnený nárok na základe úverovej spotrebiteľskej zmluvy, nemohol takýto nárok potom vyhodnocovať a posudzovať. V závere odôvodnenia svojho rozhodnutia okresný súd poukázal na ustanovenia § 17 ods. 1, 2 zákona zmenkového a šekového. Námiety podľa § 17 ods. 1 zákona zmenkového a šekového žalovaná podala na pojednávaní dňa 12.10.2016, keď uviedla, že iný subjekt odlišný od žalobcu si už voči nej na základe totožnej zmenky uplatňoval v exekučnom konaní nárok na zaplatenie žalovanej sumy, pričom nebol úspešný. Okresný súd z úradnej moci prihliadol na ochranu žalovanej ako spotrebiteľa za aplikácie § 17 ods. 1 zákona zmenkového a šekového. V danej veci okresný súd zistil, že žalobca pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka - spotrebiteľa, ktoré konanie spočívalo v tom, že neprimerane, v rozpore s kogentnými ustanoveniami, navýšil svoju pohľadávku na úkor spotrebiteľa a indosovaním zmenky sťažil ochranu spotrebiteľa v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Cieľom indosovania zmenky na žalobcu bolo inkasovať zmenkovú sumu bez toho, aby zmenkový dlžník mohol vzniesť námietky a bez toho, aby súd z úradnej moci namiesto spotrebiteľa mohol aplikovať kogentné zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Úspešnou sporovou stranou bola žalovaná, ktorej neboli priznané trovy, keďže ich vznik nebol preukázaný.

9. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 9.11.2016 z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP. V odvolaní žalobca namietal spôsob vykonávaného dokazovania okresným súdom, keď boli vykonané dôkazy nenavrnuté žiadnou zo sporových strán. V danej veci žalobca poukázal na to, že nároky boli uplatnené zo zmenky, a preto o týchto nárokoch mal rozhodnúť okresný súd. Žalovaná podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“), mohla vzniesť námietky, ale ak tak v lehote neurobila, akékoľvek iné námietky musia

byť odmietnuté a aplikovaná koncentračná zásada konštruovaná Nariadením. Zmenka je abstraktným samostatným záväzkom, neakcesorickej povahy, a preto takto malo z nej byť aj posudzované uplatnené právo, resp. nároky žalobcu. Údaj o tom, že zmenka je zabezpečovacou zmenkou a že žalovaná uzavrela zmluvu o úvere ako spotrebiteľ, neboli údajmi ani jednej zo sporových strán. Tieto údaje, resp. skutočnosti získal okresný súd z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Žalobca poukázal aj na ustanovenie § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“). V prípade podávania kauzálnych námietok, dôkazné bremeno je vždy na žalovanom a nie je možné toto dôkazné bremeno presunúť na žalobcu. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002, sp. zn. 25Cdo 1839/2000, z ktorého vyplýva, že zmenkový záväzok je samostatný a oddelený od prípadného záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku. Z tohto princípu preto okresný súd mal pri rozhodovaní vychádzať. Na rovnakých zásadách je postavené aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013. Žalobca namietal aj závery zo spoločného stanoviska Najvyššieho súdu SR, vo vzťahu ku ktorému poukázal na príklady rozhodnutí najvyššieho rakúskeho súdu v civilných veciach Oberster Gerichtshof, ktorého rozhodnutia sú konečné v rámci súdneho systému Rakúskej republiky. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie 3Ob 546/81 z 9.9.1981 SZ 54/117, BGH, 25.02.1965 - II ZR 191/62, rozhodnutie sp. zn. 1Ob602/87 z 10.6.1987. Žalobca zdôraznil, že stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 93/2015 v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky rubopisom. Zmenka predložená v predmetnom konaní spĺňa všetky náležitosti, a preto je platnou zmenkou. Z titulu abstraktnosti zmenkových nárokov potom skúmanie kauzy ex offa by znamenalo narušenie pilierov, na ktorých stojí zmenkové právo a dochádzalo by k narušeniu Dohovoru o jednotnom zmenkovom práve zo 7.6.1930, čím dochádza k budovaniu nedôvery voči zmenke ako cennému papieru. Žalobca poukázal na rozhodnutie OGH 1 Ob 270/57 z 8.1.1958, OGH 5 Ob 275/71 z 25.01.1972 so záverom, že dohoda o vyplňovacom práve vo všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru nemá žiadne znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože nijako nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oproti zákonnej úprave. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe vyhovieť.

10. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadřila.

11. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravnými uzneseniami v napadnutých výrokoch potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

12. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/55/2017-264 zo dňa 13.10.2017 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 5.12.2017 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

13. Krajský súd podľa ust. § 380 ods. 1 CSP uvádza, že odvolaním žalobcu, obsiahnutým v písomnom podaní zo dňa 9.11.2016 bola napadnutá len výrovká časť II. rozsudku okresného súdu, ktorým okresný súd žalobu zamietol, výrok III. o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a závislý výrok IV., V. o trovách konania, keďže výrok I., ktorým bolo konanie zastavené čo do zaplatenia 0,19% zmenkového úroku denne zo sumy 1.835,53 Eur od 15.2.2010 do zaplatenia žalobca nenapadol, pretože výrovká časť I. bola v súlade s dispozitívnym úkonom žalobcu, a to s úkonom zo dňa 21.12.2015 (č.l. 156 spisu), podľa ktorého žalobca zbral žalobu späť v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19% denne, v ktorej časti žiadal aj konanie zastaviť.

14. Primárne krajský súd uvádza, že ani jeden z odvolacích dôvodov žalobcu nebol relevantný, keďže okresný súd v rámci svojho nového konania a rozhodovania dôsledným spôsobom aplikoval závery zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Co/14/2016 zo dňa 2.6.2016. Okresný súd za účelom vykonania dokazovania nariadil pojednávanie, ktorým postupom umožnil žalobcovi byť prítomný

na vykonávanom dokazovaní. Pokiaľ sa žalobca nezúčastnil nariadeného pojednávania pred okresným súdom, tak sa vzdal možnosti oboznámiť sa s vykonávanými dôkazmi, uplatňovať návrhy, predkladať stanoviská, prípadne podávať pripomienky k obsahu vykonávaných dôkazov. V podstate žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní pred okresným súdom a súčasne vyslovil, že nemá námietky, aby vo veci bolo konané v jeho neprítomnosti a rovnako nežiadal, aby bolo odročené pojednávanie z dôvodu jeho neprítomnosti (podanie žalobcu prostredníctvom jeho pôvodného zástupcu na č.l. 184, 185 spisu). Okresný súd preto mal splnené všetky podmienky k tomu, aby dokazovanie vykonal aj v neprítomnosti sporových strán. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalobcu nezistil, že by postupom okresného súdu došlo k takým vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to ani po skutkovej, ani po právnej stránke.

15. Krajský súd ďalej poukazuje na svoje zrušujúce uznesenie sp. zn. 13Co/14/2016 zo dňa 2.6.2016, v ktorom okrem vykonávania dokazovania na nariadenom pojednávaní bolo zhodnotené, že ak okresný súd v predchádzajúcom konaní prihliadol na ochranu žalovanej ako spotrebiteľa ex offo a súčasne sa zaoberal vzťahom, ktorý mal väzbu k vystavenej zmenke žalovanou, tak tento postup, ktorý zvolil okresný súd ako súd prvej inštancie, len reagoval na vyvíjajúcu sa rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, za vzatia do úvahy Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2015 pod č. 93, ktorému postupu nemožno nič vytknúť. Práve v zrušujúcom uznesení krajského súdu sp. zn. 13Co/14/2016 zo dňa 2.6.2016 bolo uvedené, že okresný súd v rámci nového konania bude vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v SR v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné Stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, čo ak súd prvej inštancie dodržal, tak jeho postup v rámci konania a rozhodnutia napadnutým rozsudkom bol zákonný, t.j. v súlade s ust. § 391 ods. 2 CSP.

16. Žalobca v podanom odvolaní kládol dôraz hlavne na charakter konania, ktoré bolo vyvolané pred okresným súdom podaným návrhom, a to konania v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) a uplatneného nároku, ktorý vychádzal z predloženého originálu zmenky ako cenného papiera abstraktnej povahy, s poukazom aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., keď podľa názoru žalobcu nebolo možné vznášať kauzálne námietky, na ne prihliadať, a tým ani viesť dokazovanie v smere kauzy, čím podľa žalobcu ako odvolateľa boli porušené ustanovenia Nariadenia, ako aj koncentračná zásada konštruovaná týmto Nariadením, pokiaľ žalovaná nevzniesla námietky voči zmenke podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia. Žalobca ďalej v odvolaní namietal závery Spoločného Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 93/2015, na ktoré poukázal aj okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

17. Vzhľadom k rozsahu, podstate odvolacích dôvodov žalobcu, s poukazom aj na to, že okresný súd sa riadil závermi vyslovenými v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Co/14/2016 zo dňa 2.6.2016, primárne krajský súd uvádza, že ani jeden z odvolacích dôvodov nebol relevantný. Okresný súd prijal vecne správne závery vzhľadom aj k priebehu a postupu konania, vykonávaného dokazovania pred okresným súdom a výsledkom tohto konania bolo zamietnutie žaloby žalobcu a určenia zmluvnej podmienky v čl. 14 Všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 508500081 zo dňa 31.8.2009 za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu s nepriznaním náhrady trov konania žalovanej.

18. Ak okresný súd na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmenkou vystavenou žalovanou dňa 31. augusta 2009, exekučným spisom sp. zn. 13Er/111/2011 a dôkazmi vyplývajúcimi z tohto exekučného spisu, a to zmluvou o úvere, uzavretou medzi žalovanou a P OHOTOVOSTĽ, s.r.o. dňa 31.8.2009, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06822/10, uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 13Er/111/2011, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá proti žalovanej ako povinnej na základe rozhodcovského rozsudku, s odôvodnením, že

exekučný titul - rozhodcovský rozsudok má vady z materiálnej stránky a bol vydaný na základe zmluvy o úvere č. 508500081, ktorá obsahuje neprijateľné podmienky, a teda neplatné a konštatoval rozpor exekučného titulu s ust. § 52 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka, pre ktoré skutočnosti nebolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie, tak je zrejmé, že postupom vykonávaného dokazovania súd prvej inštancie tak žalobcovi, ako aj žalovanej vytvoril rovnaké možnosti na uplatňovanie, ako aj ochranu práv a oprávnených záujmov, a preto nebolo možné dospieť k záveru o zásahu do uplatnených práv žalobcu v zmysle Nariadenia.

19. Krajský súd uvádza, že pokiaľ okresný súd ex offio prihliadol na ochranu žalovanej ako spotrebiteľa, uvedený postup nebol v rozpore ani so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Co/14/2016 zo dňa 2.6.2016, ani s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, za vzatia do úvahy Spoločného stanoviska Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015 pod č. 93. Krajský súd zvyrazňuje, že práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom nielen okresný súd, ale aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru, ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR.

20. Okresný súd preto v rámci napadnutého rozsudku postupoval v súlade nielen so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Co/14/2016 zo dňa 2.6.2016, ale vychádzal aj zo Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2015 pod č. 93, podľa ktorého „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offio povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje“, keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola označená číslom zmluvy na origináli zmenky, a ktorá bola uzavretá medzi žalovanou ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého okresný súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

21. V konkrétnych podmienkach danej veci odvolací súd zvyrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanej sp. zn. 13Er/111/2011, viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu vo zvyšnej časti a určenia zmluvnej podmienky v čl. 14 všeobecných podmienok úverovej spotrebiteľskej zmluvy č. 508500081 zo dňa 31.8.2009 za neprijateľnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu a pre neprijateľnosť za neplatnú zmluvnú podmienku v celom rozsahu, ak bolo zrejmé postavenie žalovanej ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Bolo preukázané, že zmenka sa kauzálne týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania dostatočne vyplynul záver okresného súdu, že malo ísť o úver bez úrokov a poplatkov, pre chýbajúce zákonné náležitosti vyžadované pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom.

22. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom

prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom zdôrazňuje, že „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmieniek zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010“.

23. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný“.

24. „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadať na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

25. Okresný súd správne postupoval, ak v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou zo zmenky, ktorá bola vystavená dňa 31. augusta 2009 na zmenkovú sumu 1.835,53 Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 15. februára 2010, túto pohľadávku podrobil prieskumu na základe nariadeného pojednávania, ktorý prieskum bol v súlade aj s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, za vzatia do úvahy aj Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, aby sa tak zabezpečil princíp právnej istoty pri rozhodovaní v druhovo rovnakých veciach, ktorý princíp právnej istoty patrí k základným znakom právneho štátu, ktorým právnym štátom nepochybne je aj Slovenská republika.

26. S poskytnutím spotrebiteľského úveru veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak by išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvom sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Obsah úverovej zmluvy bol formulovaný tak, že dochádzalo k narušeniu rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä v časti zabezpečovacích prostriedkov bol koncipovaný

v prospech veriteľa bez toho, že by zabezpečoval minimálne právne prostriedky na ochranu dlžníka. Obsah celej zmluvy a jej účel, ktorý sa premietol do výšky jednotlivých sankcií, poplatkov, zmluvných pokút, vrátane dohody o vyplnení blankozmenky sa prieči dobrým mravom. Dohodu o vyplňovacom práve k zmenke nemožno považovať za podmienku individuálne dojednanú, a táto vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť tohto dojednaní podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, právo na vyplnenie zmenky remitentovi nevzniklo. Pokiaľ došlo veriteľom k vyplneniu zmenky, a to napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo a následne remitent postúpil práva zo zmenky na tretiu osobu, veriteľ svojim postupom zásadným spôsobom zhoršil právne postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, a preto nebolo možné na základe takto vystavenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv. Za tohto dôkazného stavu v predmetnej sporovej právnej veci nebolo možné nárokom žalobcu poskytnúť právnu ochranu v zmysle podanej žaloby, rovnako nebolo možné vychádzať len z pohľadávky na základe predloženej zmenky bez príhľadnutia na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, a to procesne prípustným spôsobom, za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany žalovanej ako spotrebiteľa vyžadovanej právnym poriadkom SR a Európskej únie.

27. Posudzované rozhodnutie okresného súdu tak z procesného, ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci aj s vyššie uvádzaným Spoločným Stanoviskom NS SR.

28. Pokiaľ vznášal žalobca v podanom odvolaní aj právnu argumentáciu vo vzťahu k Spoločnému stanovisku Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, krajský súd uvádza, že práve princíp právnej istoty ako znak právneho štátu, ktorým nepochybne Slovenská republika je, si vzhľadom k rozdielnosti rozhodovacej činnosti všeobecných súdov vyžadoval zaujať zjednocujúci postoj k právnej ochrane spotrebiteľa v takomto druhu vyvolaných súdnych sporov s uplatneným nárokom zo zabezpečovacej zmenky, a ak sa týchto právnych záverov Najvyššieho súdu SR držal v rámci rozhodnutia okresný súd a vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd, tak tento postup je zákonným postupom bez ohľadu na rozhodovaciu činnosť iných súdov, súdov iných štátov, na ktoré odkazoval žalobca v odvolaní.

29. V konaní pred krajským súdom neboli zistené dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu a ani pre jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu (v spojení s opravnými uzneseniami) v napadnutých výrokoch potvrdený.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bola žalovaná, ktorá sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila, pričom z obsahu spisu vznik trov tohto odvolacieho konania žalovanej nevyplýval, preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.